

LA HUNTA

Fa uns dies, vagarejant per la xarxa, vaig descobrir l'existència d'una curiosa iniciativa, la Hunta d'Ehcritoreh en Andalú, que ve a ser una mena de congrés o trobada biennal d'escriptors en andalús. Des de l'any 2002 se n'han fet cinc, d'aquestes juntes. Al darrere hi ha un senyor que es diu Huan Porrah (Juan Porras) i les dues primeres edicions es van celebrar a Miha (Mijas, província de Màlaga), la tercera a Campillos (també a Màlaga), la quarta a Marchena (Sevilla) i l'última, l'any 2010, a Er Paú (Padul, província de Granada). En aquestes trobades, a banda de les inevitables tertúlies al davant d'unes tapes i un bon vi, es fan lectures de textos d'autors que conreen el sistema lingüístic andalús (com les Poeziáh, de Huan Migué Péreh Porrah), es convoca un Zertamen Leterario n'Andalú (que el 2010 va guanyar José María Sánchez Pérez, per *La sombra de akeya kasa loka*), es lliuren diplomes als establiments que retolen en andalús, es presenten llibres sobre l'andalús (com el de Tomás Gutier, *Lengua andaluza. Apuntes para su gramática y diccionario*) i es fan col·loquis i xerrades en què conviden erudits locals, però també forans, com el lingüista i professor de la Universidad Autónoma de Madrid Juan Carlos Moreno Cabrera, que s'ha destacat per combatre el nacionalisme lingüístic espanyol i que va ser l'estrella convidada en la darrera edició.

Lès trobades acostumen a durar dos dies i al final

es reparteixen els certificats corresponents. Els participants són andalusos afeccionats a la lingüística, que reivindiquen les seves particularitats dialectals (lèxiques, morfosintàctiques i fonètiques) amb voluntat de divulgar, reivindicar i, sobretot, dignificar uns trets particulars que sovint són objecte de burla o ridiculització.

Furgant-hi una mica més, vaig trobar també que hi ha una pàgina web, amb més de dos mil fans al Facebook, anomenada "Identidad Andaluza" que, segons diu a la capçalera, té com a objectiu "aportar al pueblo andaluz aquello de lo que más carece, identidad, perdida por las políticas asimilistas de los sucesivos gobiernos de España desde hace 500 años".

Es veu que a determinats sectors del nacionalisme espanyol aquestes iniciatives no els fan gota de gràcia, i això que en realitat, com es pot suposar, l'existència de la Hunta o del col·lectiu Identidad Andaluza no fa ni pessigolles a la unitat de la pàtria ibèrica. Però resulta que els mateixos nacionalistes espanyols que s'escandalitzen per aquestes innòcues manifestacions andalusistes, després, quan es passen per Mallorca i per València, aplaudeixen com possessos el discurs que no accepta la unitat del català i, amb l'objectiu de reduir la nostra llengua a mera manifestació folklòrica, accentua fins a la caricatura les diferències locals.

De reüll
per Llorenç Capdevila

